

Σχέδιο υποδειγματικής διδασκαλίας του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής

Ομάδα: ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΕΛΕΝΑ
ΚΩΣΤΕΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΜΑΡΚΙΔΗ ΕΡΑΣΜΙΑ
ΡΑΓΚΟΥΣΗ ΒΙΚΤΩΡΙΑ
ΤΣΙΩΤΑ ΒΑΣΩ
ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ ΣΟΦΙΑ

Ημερομηνία: 02-11-2012

Τάξη: Ε' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Ασκήσεις γνωριμίας

1) ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΟ ΧΩΡΟ. ΑΝΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΘΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ ΧΤΥΠΑΕΙ ΠΑΛΑΜΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΦΟΥ ΑΝΤΙΛΗΦΘΟΥΝ ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΗΧΟΣ ΜΕΝΟΥΝ ΑΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΜΨΥΧΩΤΗ ΠΟΥ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΤΟΝ ΗΧΟ. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ ΔΙΝΕΙ ΕΝΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΡΥΘΜΟ ΜΕ ΠΑΛΑΜΑΚΙΑ (ΑΛΛΟΤΕ ΠΙΟ ΑΡΓΟ ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ) ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΡΥΘΜΟ. ΚΑΘΩΣ ΑΥΞΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΡΥΘΜΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΕ ΕΝΑ ΚΥΚΛΟ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ ΗΤΑΝ Η ΕΞΟΙΚΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΤΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΟΜΑΔΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ.

2) ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΠΟΥ ΗΔΗ ΕΧΟΥΜΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΜΕ ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ. ΤΟ ΚΑΘΕ ΠΑΙΔΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΡΕΙΣ ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ. ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΙΝΕΤΑΙ ΔΥΟ ΛΕΠΤΑ ΧΡΟΝΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΣΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΔΙΠΛΑΝΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ. ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ Ο ΕΝΑΣ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΗΤΑΝ Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΚΑΙ Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ.

3) ΠΕΤΑΧΤΗ ΜΠΑΛΑ: Η ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ ΕΝΤΑΣΣΕΙ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΠΑΛΑ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΤΑΞΟΥΝ ΤΟ ΕΝΑ ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ- ΔΕΚΤΗ. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΜΠΑΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΙ ΤΟΣΑ ΘΕΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΠΟΣΕΣ ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΙ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΗΤΑΝ Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΥΡΙΩΣ ΓΙΑ ΕΜΑΣ. ΕΠΙΣΗΣ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ.

Ασκήσεις γνώριμιας :

ΕΠΙΛΕΞΑΜΕ ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ . ΣΤΟΧΟ ΕΙΧΑΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΙ ΕΠΙΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΕΣ ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.

ΕΝΩ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΕ ΚΥΚΛΟ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΣ ΦΕΡΝΕΙ ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΜΕ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΕΝΑΝ ΧΑΡΤΗ. ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ: << ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΕΝΑ ΜΑΚΡΙΝΟ ΝΗΣΙ... ΤΟ ΚΑΡΑΜΕΛΟΖΑΧΑΡΕΝΙΟ. ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΑΥΤΟ ΕΧΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΩΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΝΟΣ ΧΑΡΤΗ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ. ΤΙ ΛΕΤΕ ; ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ; >> ΑΦΟΥ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΟΥΝ ΑΡΧΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΤΗ.

1) *ΜΑΓΙΚΟ ΠΑΤΩΜΑ*

ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΗ ΨΑΧΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ. ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ ΛΕΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ: << ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΙΓΑ ΣΙΓΑ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΔΩ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΞΥΠΝΗΣΟΥΜΕ... ΤΟΣΟ ΣΙΓΑ ΣΑΝ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΑΛΑΦΡΟΙ>>

ΦΤΑΝΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ

2) *ΜΑΓΙΚΟ ΠΑΝΙ*

ΣΕ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΟ ΕΝΑ ΖΑΧΑΡΩΤΟ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΖΕΥΟΝΤΑΙ ΚΥΚΛΙΚΑ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΝΙ ΠΕΤΩΝΤΑΣ ΤΟ ΖΑΧΑΡΩΤΟ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ. ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΣΕΙ ΤΟ ΖΑΧΑΡΩΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΝΤΟΝΙ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΣΙ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΜΑΔΙΚΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΝ.

3) *ΜΑΓΙΚΟ ΠΑΤΩΜΑ-ΕΝΩΣΗ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ*

Ο ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ Η ΟΠΟΙΑ ΗΤΑΝ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΕΛΕΝΙΟ: << ΕΓΙΝΕ ΕΝΑΣ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΕΛΕΝΙΟΥ ΚΑΙ ΧΥΘΗΚΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΒΑΡΕΛΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΛΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗΚΑΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ... ΑΣ ΠΑΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΤΟΝ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ! ΤΕΛΙΚΑ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΠΑΜΕ ΓΙΑΤΙ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΙ ΠΟΥ ΧΥΘΗΚΕ, Ο ΔΡΟΜΟΣ ΚΟΛΛΑΕΙ. ΙΣΩΣ ΑΝ ΒΟΗΘΗΣΕΙ Ο ΕΝΑΣ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ! ΓΙΑ ΠΙΑΣΤΕ ΑΝΑ ΤΡΕΙΣ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ...ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ...ΤΟΥΣ ΑΓΚΩΝΕΣ ΣΑΣ.... >>

4) *ΓΛΥΠΤΟ-ΓΛΥΠΤΗΣ*

ΑΦΟΥ ΦΤΑΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΕΛΕΝΙΟΥ ΤΟ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΜΕ ΜΕ ΑΓΑΛΜΑΤΑ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΟ ΓΛΥΠΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΛΥΠΤΗ.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΠΟΥ ΕΔΩ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΦΗΣΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΛΕΝΙΟΣ : << ΓΛΥΚΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ ΠΟΥ ΔΕΧΤΗΚΑΤΕ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ ΚΑΙ ΒΓΑΛΑΤΕ ΕΙΣ ΠΕΡΑΣ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΑΣ. ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩ ΣΑΣ ΕΧΩ ΕΝΑ ΔΩΡΟ.>> ΤΟ ΔΩΡΟ ΗΤΑΝ ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΤΥΛΙΓΜΕΝΑ, ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΓΙΝΕ ΚΑΙ Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ. ΟΣΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΧΑΝ ΙΔΙΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΝ ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ.

Δραματοποίηση:

ΦΤΙΑΞΑΜΕ ΠΕΝΤΕ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΠΟ ΧΑΡΤΟΝΙ ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕ ΕΝΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ (ΦΟΒΟ, ΧΑΡΑ, ΛΥΠΗ, ΘΥΜΟ, ΕΚΠΛΗΞΗ) ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΟΜΑΔΑ ΔΙΑΛΕΞΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΓΑΝΤΙ ΕΝΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΕΜΨΥΧΩΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΤΥΧΕ, ΕΙΤΕ ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ , ΕΙΤΕ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΣΚΕΤΣ .

Χαλάρωση-Αξιολόγηση:

- 1) ΣΕ ΚΥΚΛΟ ΞΑΠΛΩΝΕΙ Ο ΕΝΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΛΕΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΚΕΦΤΟΜΕΝΟΣ ΟΛΑ ΟΣΑ ΕΙΧΑΜΕ ΚΑΝΕΙ.
- 2) ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΥΚΛΟ ΑΡΧΙΖΕΙ ΕΝΑΣ ΝΑ ΓΕΛΛΕΙ ΚΑΙ Ο ΜΠΡΟΣΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΜΟΛΙΣ ΝΙΩΣΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΤΑΛΑΝΤΩΝΕΤΑΙ ΓΕΛΛΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ .ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΣΕ.
- 3) ΣΕ ΚΥΚΛΟ ΚΛΕΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΛΝΟΥΜΕ ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ Ο ΕΝΑΣ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ ΜΕ ΕΝΑ ΑΓΓΙΓΜΑ.
- 4) ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ ΛΕΕΙ :<< ΜΟΛΙΣ ΜΕ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΑΝ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΕΛΕΝΙΟ ΕΝΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ (ΖΩΓΡΑΦΙΑ, ΛΕΞΗ, ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ) ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΜΕ.>>
- 5) ΜΟΙΡΑΖΟΥΜΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΠΑΛΟΝΙΑ.
ΣΤΟΧΟΣ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΧΑΛΑΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ Η ΕΚΤΟΝΩΣΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΜΑΣ.

Ομαδική Αξιολόγηση:

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ Ε' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΜΑΣ. Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ ΦΡΟΝΤΙΣΕ ΝΑ ΣΥΝΔΕΣΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ. .ΑΥΤΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΕΛΟΖΑΧΑΡΕΝΟΥ. ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΕΙΧΑΝ ΦΟΒΟ ΜΗΠΩΣ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΗΤΑΝ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ. Ο ΦΟΒΟΣ ΑΥΤΟΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΘΗΚΕ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΕΝΕΡΓΑ ΚΑΙ ΜΕ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ. Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΣ ΕΔΙΝΕ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΦΥΓΕΙ ΤΟ ΑΓΧΟΣ . ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΑΝΤΙΛΗΦΤΗΚΕ ΤΟ ΠΟΤΕ ΠΕΡΑΣΕ Η ΩΡΑ. ΟΥΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΥΤΕ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΜΨΥΧΩΤΕΣ.

ΩΣ ΟΜΑΔΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ Η ΕΛΕΝΑ ΝΑ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΝΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ. ΕΠΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΗΤΑΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΟΜΑΔΑ. ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΜΑΣ, ΜΑΣ

ΧΑΡΟΠΟΙΗΣΕ ΠΟΛΥ. ΟΛΕΣ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΑΝ
ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΤΙ ΕΙΧΑΜΕ ΥΠΟΛΟΓΙΣΕΙ
ΜΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΩΡΑ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΕΙΧΑΜΕ ΛΙΓΟΤΕΡΗ.

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ- ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑ: Η Διδασκαλία της Θεατρικής Αγωγής στην Α' Βάθμια και Β' Βάθμια Εκπαίδευση

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Δρ. Τσιάρας Αστέριος

ΟΜΑΔΑ ΕΜΨΥΧΩΤΩΝ (7/12/2012): Ζωίδης Στυλιανός
Μεζόπουλος Πρόδρομος
Δρακοπούλου Νίκη
Χασάπα Μαριαλένα
Κόκκινος Ανδρέας
Ονησιφόρου Γεωργία
Στεργίου Βάσω
Δήμα Αγγελική

ΤΑΞΗ: Δ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ (28 ΠΑΙΔΙΑ)

Διδακτικοί στόχοι: Σύσφιξη των διαπροσωπικών σχέσεων στα μέλη της ομάδας, ανάπτυξη εμπιστοσύνης ανάμεσα στα μέλη της ομάδας, καλλιέργεια λεκτικής και μη λεκτικής έκφρασης, καλλιέργεια σωματικής και συναισθηματικής επικοινωνίας, ανάπτυξη προσωπικής και ομαδικής θεατρικής έκφρασης.

Αφορμή: Οι γιορτές των Χριστουγέννων πλησιάζουν. Αποφασίσαμε λοιπόν, σαν ομάδα να στηρίξουμε όλο το πλαίσιο της υποδειγματικής διδασκαλίας μας πάνω σε αυτό. Οι δραστηριότητες που επιλέξαμε είναι όλες βασισμένες στο πνεύμα των Χριστουγέννων και υπάρχει συγκεκριμένη αλληλουχία σε αυτές, προκειμένου τα παιδιά να νιώσουν το κλίμα σαν σε πραγματικό χρόνο, έχοντας κάθε δραστηριότητα έναν στόχο, ο οποίος τους "έδινε το εισιτήριο" για το επόμενο παιχνίδι...

1. ΓΝΩΡΙΜΙΑ. Καθόμαστε όλοι μαζί σε έναν κύκλο και κάθε παιδί λέει με τη σειρά του το όνομά του, με έναν δικό του τρόπο, ο οποίος εξαρτάται από την ένταση της φωνή που επιθυμύσε το κάθε παιδί, φορώντας μία στέκα τάρανδου. Έπειτα, ο κύκλος επαναλάμβανε το όνομα του παιδιού δυνατά και μιμούταν τη φωνή του κάθε παιδιού αντίστοιχα.

Στόχος: Να γνωριστεί η ομάδα (εμψυχωτές με μαθητές κυρίως) και να δημιουργηθεί μεγαλύτερη οικιότητα μεταξύ των παιδιών, με αποτέλεσμα την ανάπτυξη εμπιστοσύνης ανάμεσα στα μέλη της ομάδας.

2. ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΣΗ. Εξηγούμε στα παιδιά το βασικό στόχο του παιχνιδιού που πρόκειται να παίξουμε. Είναι ένα παιχνίδι που βασίζεται στη φαντασία κυρίως, αλλά ο απώτερος στόχος του είναι να ξεφύγουν από το "εγώ" τους και να λειτουργήσουν ομαδικά.

Μεταφέρουμε τα παιδιά στη νύχτα των Χριστουγέννων. Κάνουν ότι κοιμούνται και με ένα "μαγικό καπέλο" που χρησιμοποιήσαμε ως μέσο, μεταμορφώνονται σε τάρανδους. Το ταξίδι μας ξεκινάει. Ένας εμψυχωτής λειτουργεί ως οδηγός στο τρενάκι που δημιουργούμε με τα παιδιά. Κινούμαστε ως τάρανδοι, περνάμε χιόνια, βουνά, θύελλες και θέλουμε μέσα από αυτό, το πρώτο ταξίδι να φτάσουμε στην

Αμερική. Το παιχνίδι αυτό εμπνεύστηκε από το "μαγικό χαλί" με κάποιες παραλλαγές που χρειάστηκε να διαμορφώσουμε.

Στόχος: Εγρήγορση, ενεργοποίηση φαντασίας, ζέσταμα.

3. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗΣ-ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ.

Φτάνουμε στην Αμερική. Εκεί γίνεται ένας διαγωνισμός χορού, στον οποίο συμμετέχουν όλα τα σχολεία τσάρνδων από όλο τον κόσμο. Αν η ομάδα μας κερδίσει τον διαγωνισμό, τότε θα πάρουμε την "πράσινη κάρτα", όπως τους είπαμε και θα μπορέσουμε να ταξιδέψουμε στην Αφρική, για να βοηθήσουμε τα παιδιά του Τρίτου κόσμου και να τους προσφέρουμε ένα καλύτερο βιωτικό επίπεδο (φάρμακα, σπίτι, φαγητό, καθαρό νερό). Στον διαγωνισμό χορού λοιπόν, πρέπει όλη η ομάδα να βάλει τα δυνατά της και να χορέψει όσο καλύτερα μπορεί. Όταν η μουσική σταματάει πρέπει να ακινητοποιούνται τα παιδιά. Τα τραγούδια που επιλέξαμε ήταν χριστουγεννιάτικα για ευνόητους λόγους.

Στόχος: Αυτοσυγκέντρωση, καλλιέργεια ομαδικότητας, αφύπνιση, εκτόνωση.

4. ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ. Το ταξίδι συνεχίζεται, αφού φυσικά κερδίσαμε εμείς την πράσινη κάρτα και φτάσαμε πάλι με το τρενάκι, που κάναμε στη δεύτερη φάση, στην Αφρική. Σε αυτό το στάδιο προσπαθήσαμε να βγάλουμε λίγο τα παιδιά από το εγώ τους μέσω μιας σύντομης συζήτησης, προκειμένου να καταλάβουν και να νιώσουν το συναίσθημα της αλληλεγγύης και της προσφοράς.

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε 4 ομάδες. Είχαμε φτιάξει κάρτες από 4 διαφορετικά χρώματα, τις οποίες τις βάλαμε μέσα σε ένα καπέλο και κάθε παιδί με τη σειρά τραβούσε μία κάρτα. Έτσι δεν δυσκολευτήκαμε στο να δημιουργηθούν ομάδες και ούτε είχαμε παράπονα.

Οι εμπυχωτές είχαμε συνεννοηθεί από πριν τι συμβόλιζε το κάθε χρώμα, χωρίς να ξέρουν τα παιδιά των άλλων ομάδων, αφού το παιχνίδι αυτό στηρίχθηκε στην παντομίμα. Έτσι, κάθε ομάδα θα έφτιαχνε κάτι ουσιαστικό για τα παιδιά της Αφρικής μέσω της παντομίμας και οι υπόλοιπες ομάδες έπρεπε να βρουν τί φτιάχνουν. Η πράσινη ομάδα έφτιαχνε το φαγητό, η καφέ ομάδα τα σπίτια, η κόκκινη ομάδα το νοσοκομείο και η μπλέ ομάδα την ύδρευση.

Στόχος: Δημιουργική έκφραση, ομαδικότητα, επιλεκτική προσοχή, καλλιέργεια μη λεκτικής έκφρασης, καλλιέργεια σωματικής και συναισθηματικής επικοινωνίας, ανάπτυξη προσωπικής και ομαδικής θεατρικής έκφρασης.

5. ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΗ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ-ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ. Αφού το ταξίδι μας τελείωσε και επιστρέψαμε στο Ναύπλιο, παίξαμε ένα τελευταίο παιχνίδι, το "Εύχομαι να...". Κάθε παιδί κάνει μια προσωπική ευχή για το νέο έτος, ή για τα Χριστούγεννα, ή για ότι εκείνο θέλει. Αγκαλιαζόμαστε και χαιρετάμε.

Στόχος: Αξιολόγηση, αποφόρτιση.

Αυτοαξιολόγηση Μαριαλένα Χασάπα: Αυτό-αξιολόγηση- Αξιολόγηση διαδικασίας

Έχοντας αποκτήσει ήδη μία μικρή εμπειρία μέσω της πρακτικής μου σε νηπιαγωγείο, μου φάνηκε πιο απλό το να δουλέψω μαζί με παιδιά δημοτικού, καθώς το μυαλό τους είναι πιο εξελιγμένο, έχουν περισσότερες βιωματικές εμπειρίες από τα νήπια και έχουν ήδη μάθει, τουλάχιστον τα περισσότερα, να λειτουργούν πιο ομαδικά και να συνεργάζονται. Ωστόσο, όταν μάθαμε ότι θα είναι 28 τα παιδιά, αναθεώρησα κάπως τις απόψεις μου, αφού επηρεάζονται πιο εύκολα το ένα με το άλλο και αν δεν είχαμε σωστό συγχρονισμό με την ομάδα, μπορεί να χάναμε τις ισορροπίες και να μην γινόταν η θεμιτή υποδειγματική διδασκαλία που είχαμε κατά νου.

Όταν ήρθε η ώρα της διδασκαλίας, αρχικά είχα άγχος μην ξεφύγει η κατάσταση και το χάσουμε, αλλά μετά από κάθε δραστηριότητα που κάναμε, έβλεπα το σύνολο της ομάδας να λειτουργεί ομαλά, τα παιδιά να διασκεδάζουν, να δημιουργούν, να γελάνε και να υπάρχουν οι απαιτούμενες ισορροπίες. Θεωρώ πως σε αυτό βοήθησε πολύ το γεγονός πως η ομάδα μας απαρτιζόταν από 8 άτομα και ήμασταν σωστά κατανομημένοι στο χώρο. Τους ευχαριστώ όλους πολύ.

Νομίζω πως η διδασκαλία στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία και την θεωρώ από τις πιο ουσιαστικές που έχω κάνει, καθώς είχε πραγματικό στόχο την καλλιέργεια της αλληλεγγύης και της προσφοράς απέναντι στους συνανθρώπους μας. Δυστυχώς θεωρώ ότι, παρά τους δύσκολους καιρούς που διανύει η χώρα μας, η ουσιαστική παιδεία του ανθρώπου εκλείπει από τα σχολεία του σήμερα και το μάθημα της Θεατρολογίας είναι ίσως το μοναδικό που σου δίνει την ευκαιρία να ανασυντάξεις σκονισμένες αξίες και αρετές πρώτα εσύ ο ίδιος και έπειτα να τις αναμοχλεύσεις στα παιδιά, στο μέλλον.

Για εμένα προσωπικά, ήταν η πιο έντονη διδασκαλία. Ένιωσα την παιδική τους αφέλεια, την αλήθεια και την ειλικρίνεια στα μάτια των παιδιών, την αμεσότητα τους, τα όνειρά τους, την ελπίδα τους και τους προβληματισμούς τους. Ιδιαίτερα στην τελευταία άσκηση "Εύχομαι να.." άκουγα όλη την αλήθεια του σήμερα μέσα από παιδικές φωνές. Περίμενα ότι θα ήταν το πιο απλό παιχνίδι από όλα όσα κάναμε και τελικά ήταν η γροθιά στο μαχαίρι. Συγκινήθηκα απίστευτα. Τα παιδιά αυτά, ζουν την πραγματικότητα της κρίσης όπως κι εμείς, μερικά έχουν έντονους προβληματισμούς για όσα συμβαίνουν και στους λένε με δυο απλά λόγια. Έχουν ελπίδα. Κι εμείς είμαστε αυτοί που πρέπει να τους την καλλιεργήσουμε περισσότερο, να τους δείξουμε δρόμους, να τα μάθουμε να αγαπάνε και να πιστεύουν στον εαυτό τους και στην δύναμή τους, στη δύναμη της αλήθειας.

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω προσωπικά τον κύριο Α. Τσιάρα, έναν μεγάλο δάσκαλο για μένα, για την μεταδοτικότητά του και την αγάπη του για το μάθημα. Με βοήθησε να ανακαλύψω τον εαυτό μου, να αγαπήσω το κομμάτι της διδασκαλίας, να έρθω σε επαφή με παιδιά και να θέλω κάθε λεπτό που περνάω μαζί τους, να γίνομαι καλύτερη για αυτά. Κάθε χρόνο μέσα από το μάθημά του, παίρνω κάτι καινούργιο, ουσιαστικό που με βοηθάει να πορεύομαι και να γίνομαι καλύτερη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΣΤΗΝ Γ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΟΜΑΔΑ:

Μπάλλα Γεωργία
Νομικού Έλενα
Κωσταπαππά Ευθυμία
Πετροπούλου Ελένη
Κοντονή Γιώτα
Φωτοπούλου, Δήμητρα
Φουρικού Εύη
Βασιλείου, Αιμιλία

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΣΚΗΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ: Κύκλος, το κάθε παιδί λέει το όνομά του και ένα ζώο από το αρχικό του ονόματός του.

Μουσικά αγάλματα. Κινούμαστε στο χώρο με το ρυθμό της μουσικής και κάθε φορά που σταματάει η μουσική παγώνουμε. Στη συνέχεια κάθε φορά που σταματούσε η μουσική μία από μας έλεγε μία λέξη και τα παιδιά έπρεπε να παγώσουν σε μία στάση που να τους θύμιζε αυτή τη λέξη.

Μουσικές καρτέλες(δεν το είχαμε σχεδιάσει αλλά τα παιδιά μας το ζητούσαν και είχαμε αρκετό χρόνο στη διάθεση μας οπότε παίξαμε)

Σπασμένο τηλέφωνο.

Μαγικό πάτωμα. Το πάτωμα έχει λάσπες, καίει , είναι παγωμένο , βουλιάζει κτλ...

Μετά χωρίσαμε τα παιδιά σε ομάδες. Σε ένα κοντί είχαμε βάλει χαρτάκια με διάφορες εικόνες που συμβόλιζαν μια εποχή. Αφού χωρίστηκαν πήγαμε σε κάθε ομάδα και μεις και κάναμε η κάθε ομάδα κουβέντα ξεχωριστά για την εποχή που είχαμε . Τι κάνουμε π.χ. το καλοκαίρι, με τι παίζουμε, ποια μέρη επισκεπτόμαστε ... και η δουλειά μας ήταν να φτιάξουμε μαζί με τα παιδιά μια παγωμένη εικόνα με πολλές μικρές εικόνες μαζί και να τα βρούνε οι άλλες ομάδες.

Τελευταία άσκηση σε κύκλο: ψιλή βροχή, βροχή , καταιγίδα, η βροχή σχηματίζει θάλασσα και σιγά σιγά η βροχή σταματά και έχει ζέστη και πέφτουμε όλοι για βουτιά.

Αξιολόγηση: Σε κύκλο και κάθε παιδί μας έλεγε πώς πέρασε. Τους ευχαριστήσαμε, φωνάξαμε όλοι μαζί δυνατά στον κύκλο και τους αποχαιρετήσαμε με μουσική.

ΑΥΤΟΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ-ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΩΣΤΑΠΑΠΠΑ

Αρχικά θα ήθελα να πω πως η συγκεκριμένη διαδικασία η οποία αφορούσε στα παιδάκια εμένα μου φάνηκε εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Σε όλη αυτή την αίσθηση που μου άφησε όμως ευθύνεται και το γεγονός πως και εμείς σαν ομάδα είχαμε εξαρχής ένα ωραίο πνεύμα συνεργασίας και ανάγκης να δημιουργήσουμε κάτι που θα έκανε τα παιδάκια μας να ευχαριστηθούν και να περάσουν αυτή τους την ώρα όμορφα και με ασφάλεια. Αυτό που συμπέρανα εν τέλει είναι πως θα μου άρεσε αρκετά να ακολουθήσω αυτό το δρόμο έχοντας βέβαια στο μυαλό μου τη δυσκολία του , καθώς κάθε παιδάκι είναι ξεχωριστό και η προσοχή κάθε φορά που θα είμαι μαζί τους θα πρέπει να είναι εξαιρετικά έντονη. Αυτό το αναφέρω διότι στην συγκεκριμένη διδασκαλία δεν ήμουν μόνη ,υπήρχε η ομάδα, κάτι που σε πραγματικές συνθήκες δεν συμβαίνει , συνήθως δηλαδή είμαστε μόνες μας. Θα ήθελα να τονίσω , επίσης , πως η τάξη που εμείς αναλάβαμε φαίνονταν πως απο πίσω της είχε μία δασκάλα , η οποία είχε κάνει εξαιρετική δουλειά και προετοιμασία των παιδιών πριν τη δική μας παρέμβαση κάτι που σαφώς ήταν πολύ βοηθητικό για εμάς. Κλείνοντας , θα ήθελα να πω πως σίγουρα θα ήθελα να το επαναλάβω και ίσως στο μέλλον αν μου δωθεί η δυνατότητα να βρεθώ σε μία τάξη ως εμψυχώτρια.

Ελένη-Αικατερίνη Πετροπούλου

Η υποδειγματική διδασκαλία ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία γιατί είδαμε πως περίπου λειτουργεί μια τάξη δημοτικού στο θεατρικό παιχνίδι. Γνωρίσαμε τα παιδιά και παίξαμε μαζί τους. Ήταν μια γνωριμία με ένα αντικείμενο που θα μπορούμε να ακολουθήσουμε στο μέλλον. Παρόλο που εκείνη την στιγμή ήταν ωραία, πιστεύω πως μόνη μου δεν θα μπορούσα να κάνω κάτι τέτοιο, να οργανώσω δηλαδή μια ολόκληρη τάξη. Παρόλα αυτά θα το ξαναδοκιμάζα αν μου δινόταν μια παρόμοια ευκαιρία.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΛΛΑ

Η υποδειγματική αυτή διδασκαλία ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για μένα καθώς δεν είχα ξανακάνει ποτέ μάθημα σε παιδιά. Μου άρεσε πάρα πολύ και θα ήθελα πολύ να το ξανακάνω. Αν και στην αρχή είχα λίγο άγχος αν όλα θα είναι εντάξει και αν θα τα καταφέρουμε όταν είδα τα παιδιά και αρχίσαμε να παίζουμε και όσο περνούσε η ώρα τόσο πιο πολύ μου άρεσε όλη αυτή η διαδικασία. Βέβαια κατάλαβα ότι ήταν πολύ διαφορετικό να είμαι εγώ εκεί στη σκηνή με τα παιδιά και να τους κάνω θεατρικό παιχνίδι έστω και αν ήμουν με την υπόλοιπη ομάδα. Αισθάνθηκα πως είχα την ευθύνη τους και έπρεπε επίσης να τα κάνουμε να περάσουν καλά για αυτή την μια ώρα που θα ήταν μαζί μας. Ελπίζω να πέρασαν καλά όπως πέρασα και εγώ μαζί τους. Έμαθα πολλά πράγματα από αυτή μου την εμπειρία και μου έδειξε πως θέλω να ασχοληθώ μελλοντικά με το θεατρικό παιχνίδι και τη διδασκαλία.

ΚΟΝΤΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

Η υποδειγματική διδασκαλία μας ήταν μια από τις πετυχημένες παρουσιάσεις που πήραν μέρος στα πλαίσια του μαθήματος της παιδαγωγικής διδασκαλίας. Για τις περισσότερες από εμάς ήταν κάτι πρωτόγνωρο καθώς δεν είχαμε ξανά έρθει σε επαφή με παιδιά της τρίτης δημοτικού ειδικά όσον αφορά την διδασκαλία της θεατρικής αγωγής. Η δουλειά μας ήταν αρκετά δεμένη, αν και κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας αντιμετωπίσαμε κάποια προβλήματα όσον αφορά το χρόνο της διδασκαλίας, χωρίς όμως να φέρει αυτό κάποιο εμπόδιο στην όλη εξέλιξη της παρουσίασής μας. Σαν ομάδα λειτουργήσαμε οργανωμένα και η κάθε μια από εμάς είχε αναλάβει και ένα συγκεκριμένο ρόλο στην όλη εξέλιξη της διδασκαλίας. Σαν εμπυχώτρια, για πρώτη φορά, ήταν από τις καλύτερες στιγμές της φοιτητικής ζωής μου που ένιωσα πως αυτό ακριβώς που κάνω θα ήθελα να το κάνω για όσο πιο πολύ μπορώ, ίσως και για πάντα. Η επαφή μου με τόσο μικρά παιδιά και τόσα πολλά σίγουρα μου έδωσε πολλά πράγματα γιατί δεν διδάσκουμε μόνο εμείς τα παιδιά αλλά μαθαίνουμε και από αυτά. Από την όλη μας προσπάθεια φάνηκε πως και τα παιδιά χάρηκαν τον θεατρικό παιχνίδι που τους είχαμε ετοιμάσει και τα σχόλιά τους σίγουρα με έκαναν να θέλω να ξανά μπω στην ίδια διαδικασία της διδασκαλίας της θεατρικής αγωγής. Σίγουρα όμως αυτό βοηθάει και το γεγονός ότι είχαμε και την στήριξη του καθηγητή μας που ήταν δίπλα μας με τον τρόπο του και με τα σχόλιά του στην όλη μας προσπάθεια. Το σημαντικό είναι πως και το χαρήκαμε, και μάθαμε τόσα πολλά και για την διδασκαλία αλλά και για την παιδική ψυχολογία και αυτό είναι από τα πιο σημαντικά μαθήματα!

ΔΗΜΗΤΡΑ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η υποδειγματική διδασκαλία που πραγματοποιήθηκε από την ομάδα είχε θετικά αποτελέσματα και αίσιο τέλος, πράγμα το οποίο προσωπικά δεν το περίμενα. Ήταν πρωτόγνωρη εμπειρία για εμένα και γι' αυτό το λόγο είχα πάρα πολύ άγχος. Η συμμετοχή όμως και ο ενθουσιασμός των παιδιών με βοήθησαν να χαλαρώσω και να ανταποκριθώ με μεγαλύτερη άνεση στο ρόλο μου

ως εμπυχώτρια. Αυτός ο ρόλος μπορεί να είναι φαινομενικά εύκολος, αλλά διαπίστωση το αντίθετο. Συνεχώς καλείσαι να καθησυχάζεις τα παιδιά, να τα προσέχεις, να τα κάνεις να 'ανοιχτούν' και να νιώσουν άνετα, όπως και να αντιμετωπίζεις ορισμένα προβλήματα που ίσως προκύψουν (είτε τεχνικά, είτε προσωπικά, αυτά όμως είναι και η ομορφιά αυτού του ρόλου). Ομολογώ πως είναι μια εμπειρία την οποία με ευχαρίστηση θα ξαναέκανα στο μέλλον. Η φαντασία και ο ενθουσιασμός των παιδιών με έκαναν να νιώσω και εγώ σαν να είμαι ένα από αυτά (μην ξεχνώντας βέβαια τον ρόλο μου). Τελικά όλα πήγαν καλά, λάβαμε την αγάπη των παιδιών, αλλά και τη στήριξη του διδακτικού προσωπικού του σχολείου. Το άγχος έφυγε, η εμπειρία τελείωσε και τα θετικά σχόλια από τον διδάσκοντα κ. Τσιάρα μου έδειξαν πως όλη η προεργασία που κάναμε σαν ομάδα 'έλαμψε'. Έτσι, φύγαμε όλοι ευχαριστημένοι, τόσο τα παιδιά που πέρασαν μια ώρα γεμάτη χαρά, όσο και εμείς που καταφέραμε μέσα από το γέλιο και τη διασκέδαση να μάθουμε πολλά για την διδασκαλία και την ψυχολογία των παιδιών.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Η εμπειρία με τα παιδιά είναι κάτι ξεχωριστό. Σίγουρα στην αρχή είναι κάτι που εμένα προσωπικά με τρομάζε αλλά η ενσχοληση μαζί τους σου αποδεικνύει ακριβώς το αντίθετο. Γι αυτό το λόγο κάθε φορά μαζί τους σου αφήνει μια διαφορετική αίσθηση. Συγκεκριμένα για το πρόγραμμα που κάναμε αυτή τη φορά υπήρχε και άλλος ένας παραγοντας που θεωρώ ότι μας επηρέασε ότι τα παιδιά θα τα βλέπαμε μόνο για μια ώρα. Κατά την αποψη μου θέλεις να είσαι πιο δοτικός, όταν έχεις τόσο λίγο χρόνο, και να δείξεις στα παιδιά πολύ γρηγορά τις προθεσεις σου. Μπορεί αυτό σε κάποιο σημείο να σε αγχώνει αλλά αυτά που "παιρνεις" από τον αυθορμητισμο και την εξυπναδα τους σε κάνει να το ξεχνας. Όταν τελειώσει το "παιχνιδι" θεωρώ ότι έχεις αναμεικτα συναισθηματα, διοτι σιγουρα νιωθεις ηρεμος και χωρις αγχος αλλά μεσα σου σκεφτεσαι ότι θα ηθελες και αλλο λιγο. Τα παιδιά μας πιστευω πως ήταν συνεργασιμα και αυτο βοηθησε αυτοματα και εμας. Έχεις μια αίσθηση αισιοδοξιας γιατι τα εκανες να ευχαρητηθουν και να απολαουσιν το παιχνιδι μαζί σου.

ΦΟΥΡΙΚΟΥ ΕΥΗ

Άγχος, προετοιμασία, αγωνία, όλα έφυγαν τη στιγμή που μπήκαν μέσα τα παιδιά. Το χάρηκα, έπαιξα μαζί τους, είδα ότι πέρασαν καλά. Αυτό που σκεφτόμουν όταν έφυγαν ήταν <<Ωραία, σε πόση ώρα έρχεται το επόμενο σχολείο;>> Δεν ασχοληθήκαμε πολύ με τη δραματοποίηση κ αυτό γιατί δεν ξέραμε τα παιδιά ούτε πώς θα ανταποκρινόντουσαν. Αν είχαν μέχρι εκείνη τη μέρα μια σκέψη ότι θέλω να κάνω την πρακτική μου σε σχολείο, τώρα είμαι σίγουρη. Μόνο καλά συναισθήματα έχω από αυτή τη διδασκαλία. Ανυπομονώ για τις επόμενες εμπειρίες.

(Συγγνώμη που άργησα να σας στείλω το mail, δυσκολεύτηκα λίγο τώρα με την εξεταστική να βρω τα κορίτσια. Δεν έχω βρει την Έλενα Νομικού αλλά σας το στέλνω γιατί δεν ήθελα να καθυστερήσω άλλο. Θα βρω την Έλενα και θα σας στείλω τη δική της αξιολόγηση. Ευχαριστούμε)

Σχέδιο υποδειγματικής διδασκαλίας του μαθήματος της Θεατρικής Αγωγής

Ομάδα:

Ανδρώνη Χρύσα
Αναγνώστου Κατερίνα
Σκαρβέλη Σοφία
Δήμητρα Σπανού
Ελένη Δημακουλέα
Κατερίνα Σώμου

Ημερομηνία:

9 Νοεμβρίου 2010

Τάξη:

Τετάρτη δημοτικού

Διδακτικοί στόχοι:

Στόχος μας είναι η οικειότητα μεταξύ των παιδιών και μια σχετική άνεση στην επικοινωνία μεταξύ τους αλλά και με τους εμπυχωτές. Τα παιχνίδια μας προσφέρουν χαρά και ενθουσιασμό στα παιδιά και παράλληλα εξάγεται η παιδεία και ο σεβασμός. Το θεατρικό παιχνίδι, ως ένα διδακτικό μέσο μπορεί να μεταδώσει στα παιδιά σημαντικά μηνύματα για τη ζωή και να ελευθερώσει το σώμα και το μυαλό τους.

Ασκήσεις προθέρμανσης:

Παιχνίδι γνωριμίας: βάζουμε τα παιδιά σε κύκλο και οι εμπυχωτές κάθονται ανάμεσά τους έτσι ώστε να πλαισιώνουν όλο τον κύκλο και να είναι κοντά στα παιδιά. Ο εμπυχωτής λέει τους κανόνες του παιχνιδιού « ιστός» και το παιχνίδι αρχίζει. Καθένας που θα παίρνει το κουβάρι στα χέρια του θα λέει το όνομά του και κάποια δραστηριότητα που του αρέσει με παντομίμα. Έπειτα θα το πετάει σε κάποιον άλλον κρατώντας τη μία άκρη. Στο τέλος θα σχηματιστεί ένας μεγάλος ιστός ο οποίος θα συμβολίζει την ενότητα της ομάδας και το σύνθημα της εκκίνησης για το θεατρικό παιχνίδι.

Περπατάμε ελεύθερα στο χώρο σε οποιαδήποτε κατεύθυνση και όλα τα επίπεδα.
Κυλιέμαι, περπατώ, πηδάω, πιάνω τον ουρανό, τρέχω, πάω σιγά, πάω σαν τον ελέφαντα.

Δραματοποίηση:

Το μαγικό πανί: ένα μαντήλι το οποίο περνά από όλα τα παιδιά.

Άλλοτε είναι βαρύ, άλλοτε ελαφρύ, άλλοτε σαν μπαλόνι ή σαν ζελέ. Στο τέλος, το πανί γίνεται φωτιά.

Παιχνίδι με μουσική:

Περπάτημα στο χώρο με ελεύθερες κινήσεις όσο η μουσική θα παίζει.

Όταν ο εμπνευστής σταματά τη μουσική τα παιδιά πρέπει να μείνουν αγάλματα στη στάση που τους πέτυχε η μουσική. Έπειτα, ο εμπνευστής λέει κάθε φορά, να ακουμπούν ένα σημείο του σώματός τους.

Διαχωρισμός ομάδας:

Οι εμπνευστές έχουν φτιάξει φακέλους που μοιράζονται στα παιδιά και με βάση το χρώμα του μπαλονιού που υπάρχει μέσα χωρίζονται σε ομάδες.

Αυτοσχεδιασμός:

Έπειτα, υπάρχουν καρτέλες που γράφουν όρους όπως φιλία, οικογένεια, αγάπη.

Η κάθε ομάδα παίρνει το αντίστοιχο χρώμα της καρτέλας με εκείνο του μπαλονιού και σε ομάδες αρχίζουν να φτιάχνουν ένα ολιγόλεπτο σκετς που θα το παρουσιάσουν.

Άσκηση χαλάρωσης και εκτόνωσης:

Μετά την ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων, τα παιδιά ξαπλώνουν στο πάτωμα για αρκετή ώρα μέχρι να υπάρχει κοινή ενέργεια και ησυχία στο χώρο.

Ο εμπνευστής κρατά ένα αντικείμενο με το οποίο θα κάνει θόρυβο. Την κατάλληλη στιγμή θα χτυπήσει το αντικείμενο και τα παιδιά θα σηκωθούν με το σύνθημά του και θα φωνάξουν δυνατά «αααα».

Αυτοαξιολόγηση:

Ανδρόνη Χρύσα

Το θεατρικό παιχνίδι ήταν μια εξαιρετική εμπειρία. Η τριβή με τα παιδιά, με έκανε να ταυτιστώ απόλυτα και να μη σκέφτομαι τι πρέπει αλλά τι θέλω να κάνω για να περάσουμε τέλεια. Από την αρχή δεν είχα άγχος παρά μόνο το αίσθημα της ανυπομονησίας. Ίσως αυτό δικαιολογείται από το γεγονός ότι έχω ασχοληθεί με παιδιά, και μικρότερης ηλικίας. Στην αρχή υπήρχε αμηχανία στο χώρο, τόσο από τους εμπνευστές όσο και από τα παιδιά, τα οποία περίμεναν ένα σύνθημα. Όταν ξεκίνησε το παιχνίδι γνωριμίας όλα άρχισαν να παίρνουν ροή. Γενικότερα, τα παιδιά ήταν ήσυχια. Ωστόσο, υπήρξε μια στιγμή που μας ξέφυγαν. Δεν χειριστήκαμε επαρκώς την κατάσταση και δώσαμε λανθασμένες οδηγίες. Έτσι, τα παιδιά δεν κατάλαβαν και δεν έδειξαν την απαιτούμενη πειθαρχία. Εγώ, κάποια στιγμή, είπα «Αν δεν κάνετε φασαρία, θα χάσετε!». Πάνω στη προσπάθεια να σώσω αυτή τη βαβούρα έκανα λάθος και στο νόημα που ήθελα να πω. Τα παιδιά τα καταλαβαίνουν όλα και το μόνο που δεν μπορούν είναι οι φωνές και η προσταγή. Υπάρχουν τρόποι να τους κεντρίσεις το ενδιαφέρον αλλά ανθρώπινα. Είναι σε θέση να καταλάβουν ότι κι αν τους πεις, ίσως και περισσότερα από έναν ενήλικα. Επίσης, δεν είχαμε ένα παραμύθι

σαν βάση για να καθοδηγούμε τα παιδιά και να υπάρχει μια συνοχή στις ασκήσεις. Όμως από την αρχή θεωρούσα πως αυτό δεν είναι απαραίτητο. Όντως, τα περισσότερα θεατρικά παιχνίδια προγραμματίζονται κατά αυτόν τον τρόπο. Σημαντικό να αναφερθεί ένα κοριτσάκι το οποίο είχε εξαρχής μια άρνηση σε οτιδήποτε λόγω ντροπής. Μετά από λίγο όμως, ελευθερώθηκε και χαιρόταν τις δραστηριότητες. Παρ' αυτά η διαδικασία κύλησε ομαλά και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι. Αναμφισβήτητα, η επόμενη φορά θα είναι αποτελεσματικότερη στον ψυχολογικό και εκπαιδευτικό τομέα.

Προσωπικά από την αρχή που μπήκα σε αυτήν την σχολή ήθελα να ασχοληθώ μόνο με τα παιδαγωγικά και χαιρόμαι που μας δόθηκε η ευκαιρία να πάρουμε μια γεύση για την όλη διαδικασία. Στην αρχή είχα πολύ άγχος γιατί δεν ήξερα αν αυτά που είχαμε ετοιμάσει με την ομάδα θα άρεσαν στα παιδιά. Δεν ήθελα για κανένα λόγο να τα απογοητεύσουμε. Στο τέλος της διδασκαλίας κατάλαβα ότι τα παιδιά ικανοποιήθηκαν και πέρασαν καλά. Είδα μέσα από τα παιχνίδια ότι είναι πανέξυπνα και κυρίως πολύ ευαίσθητοποιημένα. Πέρασα υπέροχα καθ' ολη την διάρκεια της διδασκαλίας και ένιωσα ότι γίναμε ένα με τα παιδιά.

Σπανού Δήμητρα

Σκαρβέλη Σοφία

Η ιδέα της διδασκαλίας μου άρεσε πολύ. Ήταν η πρώτη φορά που θα έκανα θεατρικά παιχνίδια σε παιδιά. Αρχικά, υπήρξε λίγο άγχος με τα παιχνίδια, τα οποία θα κάναμε στα παιδιά για αν θα μπορούν να ανταπεξέλθουν. Όμως όλα πήγαν καλά, αφού είδαμε ότι τα παιδιά ήταν ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένα και ενημερωμένα για την ηλικία τους. Στην αρχή υπήρξε μια αμηχανία, όμως από την άσκηση γνωριμίας και μετά η αμηχανία αυτή χάθηκε. Αισθάνθηκα ότι όλη η ομάδα ταυτίστηκε με τα παιδιά και ότι ο χρόνος κύλησε πολύ γρήγορα. Προσωπικά, είχα ένα συναίσθημα αγωνίας μήπως συμβεί κανένα ατύχημα σε μία στιγμή όπου τα παιδιά μας ξέφυγαν. Ίσως αυτό συνέβη επειδή ήταν η πρώτη επαφή μου με τα παιδιά. Παρ' όλα αυτά πιστεύω ότι η επόμενη διδασκαλία θα είναι καλύτερη. Είδα ότι κατά την διάρκεια της διδασκαλίας τα παιδιά περνούσαν καλά, ήταν χαρούμενα και στο τέλος δεν ήθελαν να φύγουν, πράγμα το οποίο είχε την μεγαλύτερη σημασία. Ήταν μια εμπειρία μοναδική.

Ήταν η πρώτη φορά που ήρθα σε επαφή με παιδιά ως εμψυχώτρια για θεατρικό παιχνίδι και ομολογώ πως ήταν μια ιδιαίτερη εμπειρία. Παρόλο που δεν είχα ξανά κάνει κάτι τέτοιο, και που ήταν ο καθηγητής μας και η δασκάλα των παιδιών, το άγχος υπήρχε μόνο στην αρχή. Οι δραστηριότητες που είχαμε ετοιμάσει με την ομάδα μου ήταν απλά παιχνίδια ώστε τα παιδιά να διασκεδάσουν και να ξεφύγουν από τα μαθήματα και τις υποχρεωτικές διδασκαλίες που έχουν στο σχολείο. Τα παιδιά έφυγαν από το πανεπιστήμιο ευχαριστημένα αλλά στο τέλος λίγο στεναχωρημένα, γιατί ο χρόνος του παιχνιδιού ήταν ελάχιστος, το ίδιο ισχύει και για μένα. Τέλος, πιστεύω πως η πρώτη μου επαφή με τα παιδιά ήταν σε πολύ καλό επίπεδο όπως και ολόκληρη η διδασκαλία με την ομάδα μου, δημιουργήθηκαν αρκετά συναίσθημα όπως ικανοποίηση διότι τα παιδιά μας αποδέχτηκαν ως εμψυχωτές και διασκεδάσαν μαζί

μας. Το πιο δύσκολο κομμάτι ήταν η αποχώρηση, και φυσικά περιμένω την επόμενη διδασκαλία!!!!

Κατερίνα Σώμου

Ήταν η πρώτη φορά που πειραματίστηκα με τα παιδιά!

Αρχικά ένιωθα αμήχανα και δεν ήξερα πως θα κυλήσει η κατάσταση! Ωστόσο, μόλις μπήκαν τα παιδιά όλα βρήκαν το ρυθμό τους και περάσαμε πολύ ωραία. Μου άρεσε όλη η διαδικασία και θα ήθελα να ασχοληθώ με αυτό. Την επόμενη φορά σίγουρα θα είμαστε προετοιμασμένες και χωρίς άγχος.

Κατερίνα Αναγνώστου

Σήμερα **9/11/2012**, στο χώρο του Πανεπιστημίου πραγματοποιήθηκε η προσπάθειά μας να φέρουμε σε επαφή την πρωτοβάθμια εκπαίδευση με το θέατρο, μέσω κάποιων παιχνιδιών που κάναμε τόσο για να ενεργοποιήσουμε τη φαντασία των παιδιών, να τα ευαισθητοποιήσουμε επάνω σε κάποια θέματα, όσο και να περάσουμε μία χαρούμενη διδακτική ώρα.

Υπήρχε λίγο άγχος στην αρχή από όλες μας, περισσότερο για το αν αυτό που είχαμε στο μυαλό μας θα γινόταν πράξη. Ήμαστε μόλις η 2η ομάδα που υποδέχεται τα παιδιά, συνεπώς η εμπειριά είναι πολύ μικρή, σχεδόν ανύπαρκτη. Το μεγαλύτερο μέρος του πλάνου που είχαμε προσχεδιάσει επιτεύχθηκε, θεωρώ με επιτυχία. Θετικά σχόλια ακούστηκαν από το διδάσκοντά μας κο Αστέριο Τσιάρα και την πλειονότητα των συμφοιτητών μας, καθώς και κάποια όχι τόσο ενθαρρυντικά λόγια από κάποιους άλλους, όπως ήταν αναμενόμενο. Εξάλλου από τις παρατηρήσεις των άλλων μαθαίνουμε και ολοένα γινόμαστε καλύτεροι. Τα παιδιά το ευχαριστήθηκαν, όπως φάνηκε κι όπως τα ίδια δήλωσαν.

Σε προσωπικό επίπεδο είμαι ευχαριστημένη, διότι η προετοιμασία που είχαμε κάνει ήταν λίγη, σε σχέση με το αποτέλεσμα. Κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας μας προσπαθούσα να γίνω κι εγώ ένα με την τάξη αυτή, να θυμηθώ τα παιδικά μου χρόνια (κάτι που με συγκίνησε κατά τη διάρκεια, αλλά και με το πέρας του μαθήματος), ώστε να είμαι άνετη μαζί τους και να μπορέσω να τα προσεγγίσω ευκολότερα. Πραγματικά χάρηκα που μου δόθηκε η ευκαιρία μέσω αυτού του μαθήματος, να κάνω κάτι το οποίο δεν είχα σκεφτεί πως θα μου άρεσε. Πιστεύω πως σε επόμενη διδασκαλία θα είμαι ακόμη πιο επικοινωνιακή και θα είμαι σε θέση να προσφέρω περισσότερα στα παιδιά, γι' αυτό και περιμένω να μου δοθεί ξανά αυτή η δυνατότητα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω αυτό που εγώ αντιλήφθηκα από την επαφή μου με τα παιδιά. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όποτε πρόκειται να φέρουμε εις πέρας μια διδασκαλία, ώστε να μην απομονώνουμε κανένα παιδάκι ή να μη το φέρουμε σε δύσκολη θέση, όπως και να προσέχουμε τα λάθη που μπορεί να κάνουμε. Τα παιδιά είναι πανέξυπνα και δεν αφήνουν τίποτα ασχολίαστο.

Ευχαριστώ πολύ γι' αυτήν την εμπειρία,
Δημακουλέα Ελένη

Σχέδιο Μαθήματος – Υποδειγματικής διδασκαλίας

30/11/2012

Η ομάδα των εμπνευστών αποτελείται από 8 άτομα και καθένας έχει αναλάβει εξ αρχής ένα ρόλο.

Η ομάδα αποτελείται από τους: **Αυλιανό Στέλιο,**
Ζαρκάδα Ακριβή,
Καλποδήμου Καλλιόπη,
Καφετζόγλου Ιωάννη,
Μέρμηγκα Χαράλαμπο,
Μπescάκη Ευαγγελία,
Προκόπου Νίκη
Χριστοδούλου Κωνσταντίνο.

Έχει σχεδιαστεί θεατρικό παιχνίδι για 17 παιδιά της 4^{ης} τάξης του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ναυπλίου .

Α' Φάση: Ευαισθητοποίηση συμμετεχόντων

1. Δραστηριότητα Γνωριμίας (Εμπνευστής: Καλλιόπη Καλποδήμου)

Η εμπνευστρια καλεί τα παιδιά στη σκηνή και τους λέει: «Ας κάνουμε έναν τέλειο κύκλο για να γνωριστούμε πιασμένοι χέρι - χέρι».

Στο κέντρο του κύκλου έχει τοποθετηθεί ένα κουτί στο στόμιο του οποίου υπάρχουν μανταλάκια. Σε κάθε μανταλάκι είναι τυλιγμένη μια κίτρινη ή πορτοκαλί κορδέλα. Η μια άκρη της είναι δεμένη στον κάθετο άξονα του κουτιού (όπου έχει τοποθετηθεί μια πέτρα τυλιγμένη με τούλια) και η άλλη στο μανταλάκι, ώστε όταν τραβηχτεί το κάθε μανταλάκι να ξεδιπλώνει η κορδέλα. Κάθε παιδί παίρνει ένα μανταλάκι από το κουτί το οποίο καρφισώνει επάνω του και συστήνεται αναφέροντας με τι του αρέσει να ασχολείται.

Στο τέλος της άσκησης η εμπνευστρια ρωτά τα παιδιά να πουν με τι μοιάζει αυτό που σχηματίστηκε από τις κορδέλες. Η ομόφωνη απάντηση είναι ότι θυμίζει τον ήλιο αλλά υπήρχαν και άλλες ιδέες: ρόδα ποδηλάτου, ομπρέλα κ.α.

Η εμπνευστρια λέει: «Να ένας ήλιος! Είναι μια πάρα πολύ ωραία, ηλιόλουστη μέρα για να πάμε ένα ταξίδι, να γνωρίσουμε άγνωστα μέρη. Θέλετε να πάμε αυτό το ταξίδι;».

2. Συνεργατική Δραστηριότητα (Εμπνευστής: Στέλιος Αυλιανός (καπετάνιος))

(Η δραστηριότητα αυτή επαναλαμβάνεται μεταξύ των σταθμών στα διάφορα νησιά.)

Ο εμπνευστής ζητάει από τα παιδιά να σταθούν σε τετράδες ο ένας πίσω από τον άλλο ώστε να σχηματιστεί ένα καράβι.

(Σχόλιο: Οι εμπνευστές αν και καθορίσαμε με τα σώματά μας το σχήμα ενός παραλληλόγραμμου καραβιού για να διευκολύνουμε τα παιδιά, εντούτοις παρατηρήσαμε μια δυσκολία σχηματισμού «παρέλασης» σε τετράδες στον πρώτο σχηματισμό του καραβιού, αλλά όχι στη συνέχεια όπου ήξεραν τι έπρεπε να κάνουν.)
Μόλις σχηματιστεί σωστά το καράβι ο καπετάνιος-εμπνευστής λέει: «Έτοιμο το καράβι μας! Σαν την Αργώ! Ας τραβήξουμε όλοι μαζί κουπί. Ξεκινάμε!»

(Μουσική: Ήχος κυμάτων θάλασσας)

ΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ – ΑΙΣΘΗΣΗ ΡΥΘΜΟΥ – ΑΙΣΘΗΣΙΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ:

Τα παιδιά και οι εμπνευστές κάνουν τη χαρακτηριστική κίνηση με τα χέρια τους σαν να τραβάνε κουπί λέγοντας: «Εί ωπ – εί ωπ».

Ο εμψυχωτής – καπετάνιος λέει: «Κάτι βλέπω, κάτι βλέπω!! Ένα νησί! Να κατεβούμε;»

Β' Φάση: Δραματοποίηση – Θεατρική Έκφραση

3. 1^{ος} Σταθμός: «Το σκοτεινό νησί» (Εμψυχώτρια: Ακριβή Ζαρκάδα)

Κατεβαίνουμε στο νησί και η εμψυχώτρια λέει: «Πω, πω σκοτάδι! Δε βλέπω τίποτα! Ελάτε να εξερευνήσουμε αυτό το νησί με πολύ προσοχή!»

Τα παιδιά κινούνται στο χώρο για λίγο αργά και προσεκτικά ώσπου η εμψυχώτρια τους τραβά την προσοχή: «Κάτι βρήκα, κάτι βρήκα! Ένα κουτί. Θέλετε να σας πω την ιστορία του; Ωραία, ελάτε να καθίσουμε όλοι σε κύκλο για να σας την πω και να δούμε τι έχει μέσα.»

Τα παιδιά και οι εμψυχωτές σχηματίζουν ένα κύκλο και κάθονται για να ακούσουν την ιστορία του κουτιού: «Πριν από πολλά χρόνια σε αυτό το νησί κατοικούσε ένας μάγος ο οποίος ήταν λίγο παράξενος και τον ενοχλούσαν τα πάντα! Αυτό που τον ενοχλούσε περισσότερο ήταν οι ήχοι, γι' αυτό τους φυλάκισε όλους μέσα σε αυτό το κουτί.»

(Μέσα στο κουτί υπάρχουν χαρτάκια που γράφουν διάφορους ήχους τους οποίους εύκολα μπορούν να μιμηθούν τα παιδιά π.χ. γέλια, σειρήνα, σκύλος, παλαμάκια κλπ)

Η εμψυχώτρια αφού πει την ιστορία του κουτιού ρωτάει τα παιδιά αν θέλουν να ελευθερώσουν τους ήχους και δίνει τους κανόνες: προκειμένου να ελευθερωθεί κάθε ήχος θα πρέπει καθένας να ανοίγει το κουτί με τη σειρά του και να τραβά έναν ήχο τον οποίο θα τον λέει στους υπόλοιπους και θα τον κάνουν όλοι μαζί!

Αφού τελειώσει το παιχνίδι και ελευθερωθούν όλοι οι ήχοι η εμψυχώτρια καλεί τα παιδιά να ανέβουν πάλι στο καράβι για να συνεχίσουν το ταξίδι τους.

[Στο σημείο αυτό έχουμε ξανά σχηματισμό του караβιού και ο καπετάνιος – εμψυχωτής δίνει το σύνθημα για να ξεκινήσουν. (Συνεργατική Δραστηριότητα). Μετά από λίγο βλέπει το επόμενο νησί-σταθμό και καλεί τα παιδιά να κατέβουν για εξερεύνηση]

4. 2^{ος} Σταθμός: Το νησί των ανέμων (Εμψυχωτής: Χαράλαμπος Μέρμηγκας)

(Μουσική: Ήχος δυνατού ανέμου)

Μόλις κατέβουν από το καράβι ο εμψυχωτής λέει: «Παιδιά, ξέρω που είμαστε! Είμαστε στο νησί των ανέμων! Φυσάει πολύ! Δεν μπορώ να σταθώ, δεν μπορώ να περπατήσω! Προσοχή!»

Ο εμψυχωτής ζητά από τα παιδιά να γίνουν ζευγάρια ώστε να στηρίζονται ο ένας στον άλλο και να μην τους πάρει ο αέρας. Τους λέει να περπατάνε αργά και να κολλήσουν τους ώμους τους. Μετά τους ζητά να κολλήσουν τα πόδια τους, μετά τις πλάτες τους και στη συνέχεια αφού ο άνεμος δυναμώνει να βρουνε και άλλους δύο και να γίνουν τετράδες. Αφού προτείνει διάφορους τρόπους αλληλοστήριξης στα διάφορα επίπεδα του σώματος ζητάει από όλους να γίνουν μια αλυσίδα ώστε να φύγουν από το νησί και να φτάσουν στο καράβι ασφαλείς.

Αφού γίνουν όλοι μια αλυσίδα ο εμψυχωτής τους οδηγεί προς το καράβι ώστε να συνεχίσουν το ταξίδι τους.

[Στο σημείο αυτό έχουμε ξανά σχηματισμό του караβιού και ο καπετάνιος – εμψυχωτής δίνει το σύνθημα για να ξεκινήσουν. (Συνεργατική Δραστηριότητα). Μετά από λίγο βλέπει το επόμενο νησί-σταθμό και καλεί τα παιδιά να κατέβουν για εξερεύνηση]

5. 3^{ος} Σταθμός: Το νησί της μουσικής (Εμψυχωτής: Κωνσταντίνος Χριστοδούλου)

(Μουσική: Ινδιάνικη μουσική με ρυθμικά μοτίβα κρουστών)

Η μουσική έχει αρχίσει να παίζει χαμηλά και ο εμψυχωτής λέει στα παιδιά να εξερευνήσουν το μέρος για να βρουν σε ποιο νησί έχουν φτάσει. Μετά από λίγο λέει: «Κάτι βλέπω εκεί στο βράχο! Α! Είναι μουσικά όργανα! Παιδιά εδώ είναι το νησί της μουσικής!» Στη συνέχεια ο εμψυχωτής μοιράζει στα παιδιά από ένα μουσικό όργανο και όλοι αρχίζουν να παίζουν τα όργανα και να χορεύουν ενώ ο εμψυχωτής δίνει το ρυθμό με ένα τουμπερλέκι.

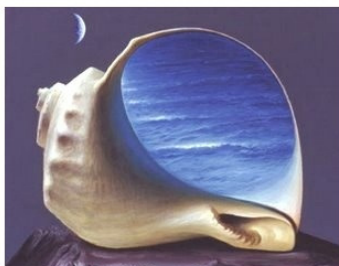
(**Σχόλιο:** Σε αυτό το σημείο τα παιδιά εκτονώθηκαν πραγματικά και έδειχναν να το απολαμβάνουν, πράγμα που αποδείχθηκε από τις διαμαρτυρίες τους όταν τους δόθηκε η οδηγία - παράγγελμα να φύγουμε από το νησί)

Αφού ολοκληρωθεί αυτή η ενότητα ο εμψυχωτής μαζεύει τα όργανα από τα παιδιά και τα οδηγεί πάλι να ξαναμπουν στο καράβι.

[Στο σημείο αυτό έχουμε ξανά σχηματισμό του καραβιού και ο καπετάνιος – εμψυχωτής δίνει το σύνθημα για να ξεκινήσουν. (Συνεργατική Δραστηριότητα). Μετά από λίγο βλέπει το επόμενο νησί-σταθμό και καλεί τα παιδιά να κατέβουν για εξερεύνηση]

6. 4^{ος} Σταθμός: Το νησί της άμμου (Εμψυχωτής: Ιωάννης Καφετζόγλου)

Μόλις κατεβαίνουν από το καράβι ο εμψυχωτής λέει: «Πω, πω άμμος! Καίει! Καίει! Παιδιά είμαστε στο νησί της άμμου! Ας περάσουμε την καυτή άμμο μέχρι να φτάσουμε στη σκιά των δέντρων εκεί πέρα!» Τα παιδιά αρχίζουν και χοροπηδούν για να μην καούν και κατευθύνονται όλοι προς μια πλευρά της σκηνής. Ο εμψυχωτής τους εξηγεί ότι σε αυτό το νησί βρήκε ένα κοχύλι το οποίο ήθελε να μοιραστεί μαζί τους την ιστορία του. Στη συνέχεια τους μοιράζει κάποιες κάρτες με τυχαίο τρόπο. Κάθε καρτέλα έχει ένα από τα τέσσερα σχέδια: ιππόκαμπο, ψάρι, χταπόδι/μέδουσα ή αστερία. Έτσι τα παιδιά χωρίζονται σε τέσσερις ομάδες ανάλογα με το σχέδιο που έτυχε στον καθένα και κάθε ομάδα παίρνει από ένα **κοχύλι**.

Οι τέσσερις ομάδες που σχηματίστηκαν μαζί με δύο εμψυχωτές ανά ομάδα αποσύρονται σε διάφορα σημεία της αίθουσας ώστε να ανακαλύψουν την ιστορία του κοχυλιού. Σε κάθε ομάδα οι εμψυχωτές «ακούγοντας» το κοχύλι, έδωσαν στα παιδιά την προεπιλεγμένη φράση κλειδί, κατευθύνοντας έτσι τη φαντασία τους στη δημιουργία μιας ιστορίας (**αφόρμηση**). Την ιστορία αυτή στη συνέχεια τα παιδιά με τη βοήθεια των εμψυχωτών τη δραματοποίησαν σε ορισμένο χρόνο ώστε να την κάνουν γνωστή και στις άλλες ομάδες.

Οι φράσεις κλειδιά ως αφόρμηση ήταν:

- Ομάδα Ιππόκαμπου: *Με έφερε εδώ ένα σύννεφο σπρωγμένο από το βοριά...*
- Ομάδα Χταποδιού/Μέδουσας: *Με έφερε εδώ η βροχή.....*
- Ομάδα Ψαριού: *Με άφησε το κύμα.....*
- Ομάδα Αστερία: *Με πιάσανε κάποιοι ψαράδες στα δίχτυα τους.....*

Σ' αυτή τη φάση του παιχνιδιού ακολουθήθηκαν τα εξής βήματα:

- Αφόρμηση από συγκεκριμένο ερέθισμα
- Χωρισμός σε ρόλους
- Προετοιμασία
- Σύνθεση
- Έκφραση

Μέσα από αυτά τα βήματα επιδιώχθηκε να αναπτυχθεί η δυναμική των ομάδων:

- απελευθέρωση από τη συστολή
- συνεργασία – ομαδικότητα
- δημιουργικότητα
- εξοικείωση με το χώρο, το χρόνο και τη σκηνή
- εφευρετικότητα
- εξωτερίκευση καλλιτεχνικών δεξιοτήτων
- ανάπτυξη της φαντασίας
- αυτενέργεια – αυτοέκφραση – αυτοαποδοχή
- δέσιμο των μελών των ομάδων τόσο μεταξύ τους όσο και με τον εμπυχωτή

Αφού τελειώσουν οι δραματοποιήσεις των ομάδων ο εμπυχωτής οδηγεί και πάλι τα παιδιά στο καράβι.

[Στο σημείο αυτό έχουμε για τελευταία φορά σχηματισμό του καραβιού και ο καπετάνιος – εμπυχωτής δίνει το σύνθημα για να ξεκινήσουν. (Συνεργατική Δραστηριότητα). Μετά από λίγο βλέπει το τελευταίο νησι-σταθμό και καλεί τα παιδιά να κατέβουν για εξερεύνηση]

Γ΄ Φάση: Χαλάρωση – Αξιολόγηση

7. 5^{ος} Σταθμός: Το νησί της Βροχής (Εμπυχωτρία: Ευαγγελία Μπescάκη)

Μόλις τα παιδιά κατεβαίνουν από το καράβι η εμπυχωτρία λέει: «Πω, πω τι ξερό είναι αυτό το νησί! Τίποτα δε φυτρώνει εδώ πέρα! Έχει να βρέξει πολλά χρόνια και το χώμα είναι ξερό... διψάει! Τι καλά θα ήταν να έβρεχε! Ξέρω τι πρέπει να κάνουμε! Να χορέψουμε το χορό της βροχής!». Έτσι η εμπυχωτρία και τα παιδιά αρχίζουν να χορεύουν ρυθμικά και να παρακαλούν προς τον ουρανό: «Βρέξε, βρέξε, βρέξε...»

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ήχος κεραυνού και στη συνέχεια ήχος βροχής)

Μετά τη χαρά για την έλευση της βροχής η εμπυχωτρία οδηγεί τα παιδιά σε ένα παιχνίδι παντομίμας με στόχο τη χαλάρωση: «Είμαι ένας μικρός σπόρος στο έδαφος και νιώθω να ξεδιψάω... να δυναμώνω... να μεγαλώνω... Βγαίνω σιγά – σιγά από το χώμα... Βγάζω ένα φυλλαράκι... κι άλλο... Κοιτάζω προς τον ουρανό... Να! Βγήκε ήλιος, μετά τη βροχή... Αναπτύσσομαι... ψηλώνω... Ήλιε μου, σ' ευχαριστώ! Ήλιε, σ' ευχαριστούμε γι' αυτό το ταξίδι!» Τα λόγια αυτά η εμπυχωτρία τα λέει με ήρεμη

φωνή και παράλληλα κάνει τις ακόλουθες κινήσεις στις οποίες παρασύρονται και τα παιδιά: Ως σπόρος, η εμψυχώτρια (και τα παιδιά) είναι μαζεμένη σε εμβρυακή στάση στο έδαφος και σιγά – σιγά καταλήγει σε όρθια στάση με τα χέρια ανοιχτά προς τον ήλιο.

Στη συνέχεια οι εμψυχωτές ευχαριστούν τα παιδιά γι' αυτό το υπέροχο ταξίδι που κάνανε παρέα και δυο από αυτούς ως πειρατές τους προσφέρουν μπαλόνια και γλυκίσματα. Στη διάρκεια του κεράσματος εισπράττουμε τις εντυπώσεις των παιδιών από τη διδασκαλία. Η φάση της αξιολόγησης ολοκληρώνεται με το ερωτηματολόγιο που συντάχθηκε από την ομάδα των εμψυχωτών και το οποίο συμπλήρωσαν τα παιδιά κάποιες μέρες αργότερα.

«Ημερολόγιο» Ομάδας

«Σκεπτικό» Ομάδας – Θεωρητικό Υπόβαθρο

Η κύρια επιδίωξη της ομάδας των εμψυχωτών ήταν μέσω της ψυχαγωγικής των παιδιών να επιτευχθούν οι κατάλληλοι για την ηλικία τους παιδαγωγικοί στόχοι. Σύμφωνα με τις έρευνες, ένα παιδί 10 – 12 χρονών είναι σε θέση να επεξεργαστεί ερεθίσματα, συνεπώς μπορεί να τα εκφράσει εάν βρίσκεται σε ασφαλές πλαίσιο. Αυτό το ρόλο της διατήρησης του πλαισίου έχει ο εμψυχωτής.

Παράλληλα αξιοποιήθηκε η πληροφορία που είχε η ομάδα των εμψυχωτών, πως η συγκεκριμένη τάξη, την αμέσως προηγούμενη χρονιά, είχε συγγράψει και εικονογραφήσει με τη βοήθεια της δασκάλας τους ένα παραμύθι με θέμα τη φωτιά και το νερό στα πλαίσια μιας εργασίας για τον κύκλο του νερού. Επίσης είχαν ξανασυμμετάσχει σε θεατρικό παιχνίδι και άρα ήταν μια «εκπαιδευμένη» τάξη.

Παραμύθι – Ιστορία

Αποφασίστηκε το είδος του παιχνιδιού να είναι εκπαιδευτικό δράμα, δηλαδή μια σπονδυλωτή ιστορία με ενιαίο θέμα. Η βασική ιδέα ήταν ένα ταξίδι με καράβι, μια ηλιόλουστη μέρα, προς το άγνωστο. Τα στοιχεία αυτής της επιλογής ήταν:

- α) Η παρουσία του Ήλιου ως μιας ζωογόνου δύναμης φωτός και θερμότητας, κυριολεκτικά και μεταφορικά. Γι αυτό το λόγο η αρχή του παιχνιδιού παρέπεμπε σε ανατολή (ενέργεια) και το τέλος του σε δύση (χαλάρωση)

β) Το νερό ως φυσική δύναμη με απρόσμενη συμπεριφορά (γαλήνη, αέρας, τρικυμία)

γ) Το ταξίδι στο Άγνωστο πάντα εμπεριέχει μια προσμονή και έτσι εξήψε το ενδιαφέρον για τους προορισμούς

δ) Οι επιμέρους σταθμοί (νησιά) ξυπνούσαν το πνεύμα του εξερευνητή

ε) Στο κάθε νησί υπήρχε μια θεματική, στην οποία μέσα από εκπλήξεις, κινδύνους, ιστορίες και ανακάλυψη απρόσμενων πραγμάτων (serendipity), τα παιδιά γνώριζαν τον εαυτό τους, εκφράζονταν και διασκέδαζαν.

Μέσα από κάθε «δρώμενο», στους σταθμούς προορισμούς, ο επιδιωκόμενος στόχος ήταν το ξεπέραςμα τυχόν προβλημάτων προσαρμογής και επικοινωνίας, η αυτοέκφραση καθώς και η αισθησιοκινητική δράση. Παρασυρμένα σ' αυτό το ταξίδι, χάνοντας την αίσθηση του πραγματικού χρόνου, διασκέδαζαν μαθαίνοντας μέσω της σωματικής έκφρασης, του αυτοσχεδιασμού καθώς και της εκμετάλλευσης του τυχαίου και κωμικών στοιχείων από τους εκπαιδευτές. Έτσι τέθηκαν σε πλήρη λειτουργία ικανότητες, δεξιότητες και φαντασία, ώστε το κάθε παιδί να εισπράξει αβίαστα και ανυποψίαστο αυτό που εξαρχής επεδίωκαν οι εμψυχωτές: μάθηση και έκφραση μέσω του θεατρικού παιχνιδιού.

Αξιολόγηση

Ο στόχος επιτεύχθηκε με το παραπάνω για την πλειοψηφία των παιδιών, πράγμα που φάνηκε από τις αντιδράσεις τους εκείνη την ημέρα και αργότερα στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο που τους δόθηκε.

Η ομάδα των εμψυχωτών είναι πολύ ευχαριστημένη από το αποτέλεσμα, πολύ «γεμάτη» από τη χαρούμενη συμμετοχή των παιδιών και τέλος πολύ έκπληκτη για την αποτελεσματικότητα ενός καλά οργανωμένου θεατρικού παιχνιδιού, για τη σχεδίαση του οποίου ελήφθησαν υπόψη τα κύρια στάδια μιας δραματοποίησης:

- Κινητικότητα / Ρυθμός
- Ιστορία / Παραμύθι
- Αξιολόγηση